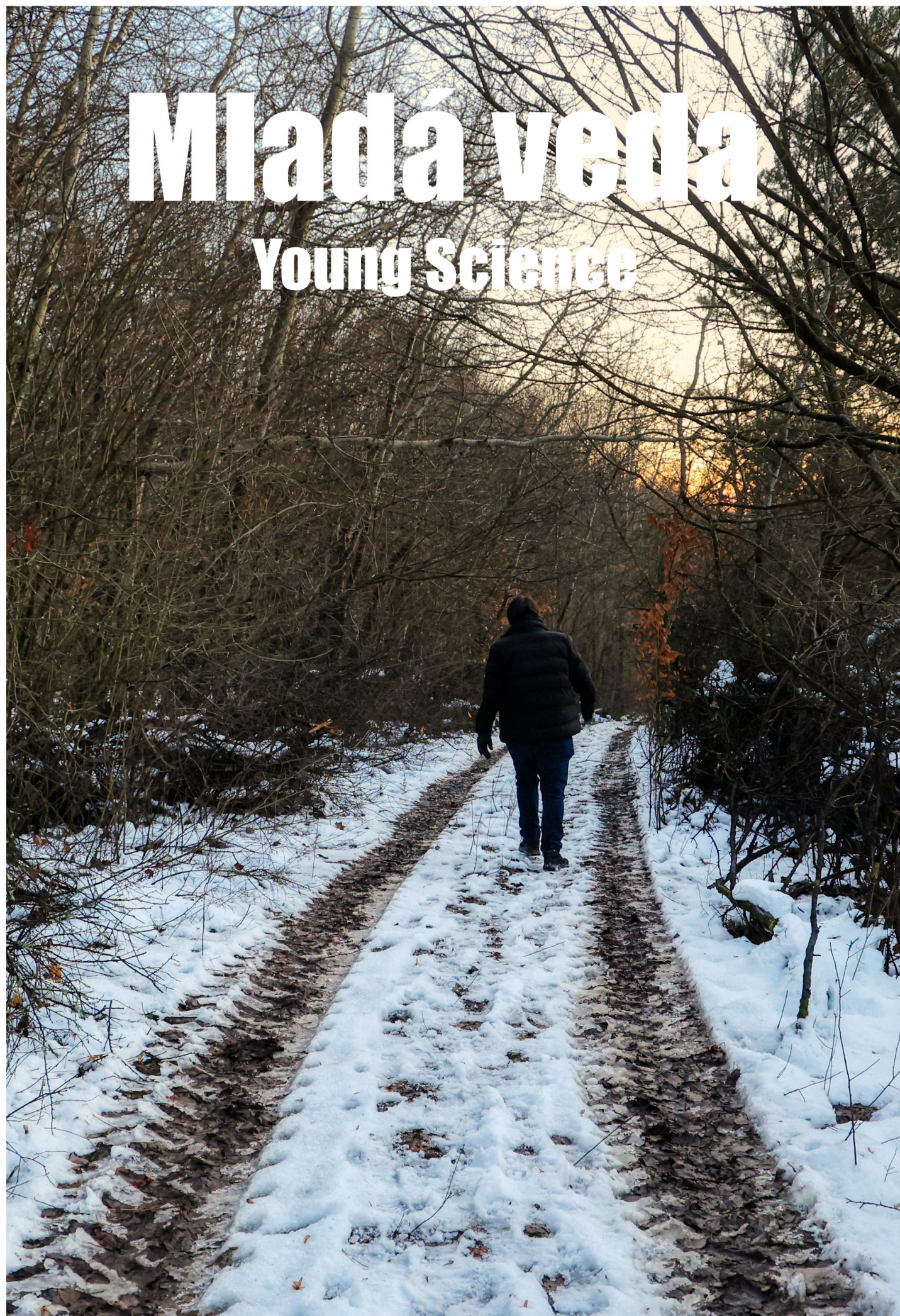

Mladá veda

Young Science

Mladá veda

Young Science

MEDZINÁRODNÝ VEDECKÝ ČASOPIS MLADÁ VEDA / YOUNG SCIENCE

Číslo 5, ročník 11., vydané v decembri 2023

ISSN 1339-3189, EV 167/23/EPP

Kontakt: info@mladaveda.sk, tel.: +421 908 546 716, www.mladaveda.sk

Fotografia na obálke: Zimná prechádzka. © Branislav A. Švorc, foto.branisko.at

REDAKČNÁ RADA

doc. Ing. Peter Adamišín, PhD. (Katedra environmentálneho manažmentu, Prešovská univerzita, Prešov)

doc. Dr. Pavel Chromý, PhD. (Katedra sociálnej geografie a regionálneho rozvoje, Univerzita Karlova, Praha)

Mgr. Jakub Köry, PhD. (School of Mathematics & Statistics, University of Glasgow, Glasgow)

prof. Dr. Paul Robert Magocsi (Chair of Ukrainian Studies, University of Toronto; Royal Society of Canada)

Ing. Lucia Mikušová, PhD. (Ústav biochémie, výživy a ochrany zdravia, Slovenská technická univerzita, Bratislava)

doc. Ing. Peter Skok, CSc. (Ekomos s. r. o., Prešov)

prof. Ing. Róbert Štefko, Ph.D. (Katedra marketingu a medzinárodného obchodu, Prešovská univerzita, Prešov)

prof. PhDr. Peter Švorc, CSc., predseda (Inštitút histórie, Prešovská univerzita, Prešov)

doc. Ing. Petr Tománek, CSc. (Katedra verejnej ekonomiky, Vysoká škola báňská - Technická univerzita, Ostrava)

Mgr. Michal Garaj, PhD. (Katedra politických vied, Univerzita sv. Cyrila a Metoda, Trnava)

REDAKCIA

Mgr. Branislav A. Švorc, PhD., šéfredaktor (Vydavateľstvo UNIVERSUM, Prešov)

Mgr. Martin Hajduk, PhD. (Banícke múzeum, Rožňava)

PhDr. Magdaléna Keresztesová, PhD. (Fakulta stredoeurópskych štúdií UKF, Nitra)

RNDr. Richard Nikischer, Ph.D. (Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, Praha)

PhDr. Veronika Trstianska, PhD. (Ústav stredoeurópskych jazykov a kultúr FSS UKF, Nitra)

Mgr. Veronika Zuskáčová (Geografický ústav, Masarykova univerzita, Brno)

VYDAVATEĽ

Vydavateľstvo UNIVERSUM, spol. s r. o.

www.universum-eu.sk

Javorinská 26, 080 01 Prešov

Slovenská republika

FREKVENTOVANÉ PREKLADATEĽSKÉ POSTUPY PRI PREKLADE LEGISLATÍVNYCH TEXTOV INŠTITÚCIÍ EÚ

FREQUENT TRANSLATION STRATEGIES IN THE TRANSLATION OF LEGISLATIVE
TEXTS OF EU INSTITUTIONS

Lenka Michelčíková¹

Autorka pôsobí ako odborná asistentka na Katedre translatológie, FF UKF v Nitre. Vo svojej vedecko-výskumnej práci sa venuje predovšetkým lingvistiky, konkrétne morfolologickej a lexikálnej analýze textu vzhľadom na medzijazykový preklad v relácii anglický – francúzsky – slovenský jazyk.

The author works as an assistant professor at the Department of Translation Studies, Faculty of Arts, CPU. In her scientific and research work, she is primarily devoted to linguistics, specifically morphological and lexical analysis of the text with regard to interlanguage translation in the English-French-Slovak language correlation.

Abstract

The article represents an effort to map and determine the most frequent translation strategies used in the process of translating a specific group of texts, which consists of legislative texts of the institutions of the European Union. When identifying and naming individual translation processes, we follow the classification of translation strategies and techniques as defined by Malblanc, Vinay, Darbelnet, P. Newmark and Popovič. Based on the analysis of the translation of a selected sample of the researched material, we confirmed the hypothesis that when translating EU terminology, direct translation strategies - borrowing and calque - prevail. Other frequent strategies include modulation, transposition, expansion, and reduction. Key words: legislative text, European Union, translation strategy

Abstrakt

Článok predstavuje snahu o mapovanie a určenie najfrekventovanejších prekladateľských postupov používaných v procese prekladu špecifickej skupiny textov, ktorú tvoria legislatívne texty inštitúcií Európskej únie. Pri identifikácii a pomenovávaní jednotlivých prekladateľských procesov vychádzame z klasifikácie prekladateľských postupov, tak ako ich

---

¹ Adresa pracoviska: Mgr. Lenka Michelčíková, PhD., Katedra translatológie, FF UKF v Nitre, Štefánikova 67, 949 01 Nitra
E-mail: lmichelcikova@ukf.sk

definovali Malblanc, Vinay, Darbelnet, P. Newmark a Popovič. Na základe analýzy prekladu vybranej vzorky skúmaného materiálu sa nám potvrdila hypotéza o tom, že pri preklade terminológie EÚ prevládajú predovšetkým postupy priameho prekladu – výpožička a kalk. Medzi ďalšie frekventované postupy patria modulácia, transpozícia, expanzia a redukcia.

Kľúčové slová: legislatívny text, Európska únia, prekladateľský postup

Úvod

Texty vydávané inštitúciami Európskej únie tvoria samostatnú skupinu textov, ktoré sú špecifické svojou povahou, obsahom i formou. Stali sa predmetom skúmania odborníkov z rôznych sfér, či už sú to lingvisti, právnici, politológovia alebo translatológovia. V našom článku budeme na predmet záujmu nahliadať z translatologického uhla pohľadu. V štúdií predstavíme prekladateľské postupy, ktoré sa najčastejšie uplatňujú pri preklade dokumentov EÚ, tak ako ich pomenovali a vymedzili predstavitelia francúzsko-kanadskej školy porovnávacej štylistiky (Malblanc, Vinay, Darbelnet). Tieto postupy sú doplnené ďalšími, ktoré definoval P. Newmark. Poznamenávame, že klasifikácií prekladateľských postupov existuje viacero; mnohé z názvov sa prelínajú, napríklad v Popovičových intenciách by sme mohli hovoriť aj o výrazových posunoch a výrazových zmenách, či o tzv. *shifts*, ktoré používal Catford. V analyzovaných príkladoch sa realizujú konštitutívne posuny, individuálne posuny, výrazová substitúcia. Výrazové zmeny a funkčné posuny sú však skôr zaužívané pre umelecký preklad. Naš skúmaný korpus predstavovali rôznorodé oficiálne dokumenty EÚ, počnúc ústavou, cez rozmanité nariadenia, až po dennú tlač.

Frekventované prekladateľské postupy

Najelementárnejším prekladateľským postupom je podľa Malblanca, Vinaya a Darbelneta výpožička (*l'emprunt*). „Il consite à faire passer tel quel, pas toujours pour raison de lacune, un terme de LD dans LA“ [Výpožička spočíva v prechode termínu z východiskového jazyka do cieľového jazyka v nezmenenej podobe, nie vždy z dôvodu neexistencie ekvivalentu.²] (Malblanc, 1968, 26). Na základe nášho výskumu môžeme konštatovať, že tento postup sa v hojnej miere využíva pri preklade terminológie textov EÚ. Vo forme priamych výpožičiek do nášho slovného fondu vstúpili slová ako *acquis communautaire*, *ombudsman*, *antidumping*, *audit trail*.

Prekladateľský postup výpožičky je podmienený možnosťami a pravidlami cieľového jazyka, ale aj otvorenosťou a citlivosťou jazyka na vonkajšie vplyvy. Keď porovnáme slovenský jazyk s francúzskym, môžeme konštatovať, že slovenčina je podstatne vnímavejšia a ústretovejšia ako francúzština. Uvedme si príklad slova *ombudsman*, ktoré do slovenského jazyka vstúpilo z anglického jazyka priamo v nezmenenej forme, pričom francúzsky jazyk zvolil slovo z domáceho slovného fondu – *le médiateur*.

Na záver môžeme stále súhlasiť s Masárom, že „spomedzi citlivých a aktuálnych otázok spätých s terminologickou kultúrou stojí na poprednom mieste preberanie cudzojazyčných termínov“ (Masár, 1991, 154).

---

² Všetky citácie voľne preložila do slovenčiny autorka článku.

Druhým často používaným prekladateľským postupom, ktorý sa uplatňuje pri preklade právneho jazyka je kalk (*le calque*), ktorého definícia znie: „un emprunt où l'on traduit littéralement, par nécessité ou par snobisme, une expression de la langue étrangère, représentant un aspect caractéristique particulier, soit en gardant au mot ou à la locution sa structure, soit en lui donnant celle de la langue d'arrivée” [výpožička, ktorou sa, z dôvodu nevyhnutnosti alebo snobizmu, preloží doslovne cudzí výraz, ktorý predstavuje špecifickú charakteristiku a to buď zachovaním štruktúry slova, či slovného spojenia alebo tým, že nadobudne štruktúru cieľového jazyka] (Malblanc, 1968, 26).

Prekladateľský postup kalkovania spočíva v presnom a doslovnom preklade vnútornej štruktúry právneho prejavu z východiskového jazyka (ďalej len „VJ“) do cieľového jazyka (ďalej len „CJ“) (porovnaj Tomášek, 1998, 115). Podľa Tomáška ide o substitúciu jednotlivých častí termínu vo východiskovom právnom jazyku, čím vznikajú nové termíny v cieľovom právnom jazyku. J.C. Boulanger o kalkovaní hovorí, že „je výsledkom procesu substitúcie výrazovej stránky vo VJ výrazom v CJ za účelom označenia významu VJ, prostriedkami CJ“ (Boulanger, citované podľa Tomášek, 1998, 115). Hlavným predpokladom kalkovania je podľa Masára „zreteľná onomaziologická štruktúra, jasná motivácia pomenovania v pôvodnom jazyku a ďalej v preberajúcom jazyku možnosť vyjadriť zvolené znaky vhodnými spisovnými prostriedkami“ (Masár, 1991, 112). Termíny by sa nemali preberať a prekladať mechanicky, ale mali by rešpektovať slovotvorné zákony spisovného jazyka a zhodovať sa s terminológiou daného jazyka. Kopecký upozorňuje na nevhodnosť kalkov, akými sú napríklad slová *politiky* (*politiques* fr.), (*politics* angl.), vo význame vykonávacie politické nástroje. Podobne slovo *iniciatívy* (*initiatives* fr., angl.), by sa malo do slovenčiny prekladať ako podnety. Podľa Kopeckého „politici tu používajú doslovné preklady a robia to zrejme radi, lebo znejú tajuplne“ (Kopecký, 2005, 9).

O prekladateľských postupoch pri preklade terminológie EÚ Dekanová a Gromová hovoria: „E. Gromová sa zamýšľa nad problémom ‚ako adaptovať politické a občianske zákony EÚ a harmonizovať ich s naším právnym systémom tak, aby sa terminologicky odlišila národná slovenská legislatíva od medzinárodnej legislatívy EÚ.‘ Pre rôznosť týchto sústav navrhuje radšej siahnuť po kalkovaní, ako substitúcii termínov legislatívy EÚ z národnej terminologickej sústavy, aj keď si uvedomuje, že takýto postup znižuje informačnú hodnotu textu prekladu pre príjemcu“ (Dekanová, 2009, 73).

Vo fáze určovania terminologickej ekvivalencie je najprv potrebné pristúpiť k intrasemiotickému prekladu. Ako uvádza Škrlantová, na porovnanie právnych predpisov EÚ s národnou legislatívou sa použije tzv. tabuľka zhody. „V nej sa vedľa seba analyzuje obsah európskej smernice či nariadenia a na druhej strane jestvujúci predpis z národnej legislatívy. Porovnanie sa zakladá najmä na stanovení rozdielov v predmete daných predpisov a vo význame jednotlivých pojmov“ (Škrlantová, 2005, 120 – 121).

Texty EÚ by sa mali na prvý pohľad odlišovať od textov národnej legislatívy, aby nedošlo k interferencii, či zámene a zlej interpretácii termínov, mali by si udržiavať tento dištingtívny charakter. Sťažené chápanie textu sa nedá uľahčiť ani formou autorskej poznámky, vzhľadom na jednotnosť formálnej podoby textov. Preto vznikli mnohé iniciatívy a objavili sa rôzne glosáre, či databázy terminológie EÚ v knižnej aj elektronickej podobe.

Veronika Boráková, bývalá vedúca kancelárie pre viacjazyčnosť GR EK pre preklad, Zastúpenie EK v Slovenskej republike potvrdzuje, že „preklad právnych textov si vyžaduje maximálnu vernosť originálu“ (Boráková, 2008, 71).

Z vyexcerpovaných kalkov môžeme spomenúť slová *komunitárny* a *komitológia*. V slovenčine motivácia tohto pomenovania nie je celkom zreteľná, vo francúzštine je onomaziologická štruktúra termínu *comitologie, procédure de comité* jasnejšia, keďže slovo *comité* je bežnou súčasťou francúzskej slovnej zásoby. Vo francúzštine sa však objavuje iný problém, na ktorý si treba pri tomto termíne dávať pozor. Niekedy sa nesprávne použije spojenie *procédure de comitologie*, čo už je pleonazmom. Prídavné meno *komunitárny*, z francúzskeho *communautaire* je neologizmom, ktorý sa do nášho jazyka preniesol rovnako kalkovaním. Francúzsky výraz *communautaire* je odvodené od slova *communauté* (komunita, spoločenstvo) a v terminológii EÚ sa týka predovšetkým Európskeho spoločenstva (*Communauté européenne*). V slovenčine existuje prídavné meno komunitný, ktoré je odvodené od slova komunita a vo *Veľkom slovníku cudzích slov* (2003) dokonca vystupuje aj slovo komunitarizmus s vysvetlením, že ide o tradičný životný spôsob v Japonsku. „Ovodené prídavné meno *communautaire* vyjadruje kvalitu, charakteristiku a vlastnosť späť s podstatným menom komunita“ (Kopecký, 2005, 54). Slovo komunitný by teda znelo slovenskému uchu oveľa príjemnejšie, ale „adjektívum komunitárny sémanticky splýva s európskymi spoločenstvami“ (Kopecký, 2005, 54). V niektorých výrazoch sa *communautaire* prekladá ako prívlastok Spoločenstva (*marché communautaire* = trh Spoločenstva). V prípade termínu *droit communautaire* sa z dvoch existujúcich prekladov komunitárne právo a právo Spoločenstva odporúča uprednostniť právo Spoločenstva. Nahradením Európskeho spoločenstva Úniou sa prestávajú používať slová komunitárny/Spoločenstva, akt Spoločenstva (*acte communautaire*) sa mení na akt Únie (*acte de l'Union*). Podobnú históriu má francúzske spojenie *brevet communautaire*, ktoré sa v starších dokumentoch prekladalo ako patent Spoločenstva. V súčasnosti však databáza IATE uvádza, že tento termín je zastaraný a nahradil ho termín *patent Únie* alebo *patent EÚ*.

Kalkovaním sa prekladajú predovšetkým názvy organizácií a inštitúcií. Takýmto spôsobom vznikol aj preklad *Európska obranná agentúra* (z anglického *European Defence Agency*), pričom v slovenskom jazyku by sme uprednostnili preklad *Európska agentúra obrany*.

Ako uvádza Masár, práve oblasť odbornej terminológie „je najviac prístupná zásahom zvonka. Jazykovedci majú istú možnosť zúčastňovať sa na zdokonaľovaní jednotlivých terminológií, možnosť usmerňovať preberanie termínov, prípadne slovotvorných typov z jazyka do jazyka. Táto činnosť býva však determinovaná konkrétnou spoločenskou situáciou v danej epoche a musí prihliadať na tieto tri vzťahy: terminológia a národné spoločenstvo, terminológia a národný jazyk, národná terminológia a svetový jazykový proces“ (1991, 159).

Malblanc, Vinay a Darbelnet (1968, 27) označujú prvé dva prekladateľské postupy, výpožičku a kalk, spoločným menovateľom ako priamy preklad (*la traduction directe*). Pri použití postupov priameho prekladu treba mať vždy na zreteli, „či sa dá utvoriť významove priezračný termín, zapadajúci do systému danej terminológie a dostatočne nosný“ (Horecký,

1956, 73). Ako vidíme na prezentovaných príkladoch, priamočiarym preberaním slov a štruktúr sa často narúša terminologický mikrosystém cieľového jazyka.

V nasledovnej časti sa sústreďíme na postupy nepriameho prekladu (*la traduction indirecte/oblique*). Ako prvý spomenieme transpozíciu. Transpozícia (*la transposition*) „consiste à remplacer dans LA une partie de discours de LD par une autre partie de discours, ainsi un verbe par un substantif tout en gardant strictement les concepts sémantiques de LD. Il y a de multiples espèces de transposition : substantifs, adjectifs, verbes, adverbes, prépositions, conjonctions, peuvent se transposer réciproquement” [spočíva v nahradení slovného druhu z východiskového jazyka iným slovným druhom cieľovom jazyku, napríklad sloveso podstatným menom za striktného dodržania sémantickej roviny VJ. Existuje viacero druhov transpozície: podstatné mená, prídavné mená, slovesá, príslovky, predložky, spojky sa môžu recipročne nahrádzať] (Malblanc, 1968, 27). „Podstatou prekladateľského postupu transpozície je čo najväčšie zachovanie významovej stránky (právneho) prejavu za cenu zmien jeho stránky výrazovej“ (Tomášek, 1998, 103). Transpozícia je často nevyhnutná vzhľadom na rozdielnu povahu VJ a CJ. Vo všeobecnosti rozoznávame dva základné druhy transpozície: slovnodruhová a vetnočlenská transpozícia. Zo slovnodruhových transpozícií v analyzovanej vzorke textov môžeme vybrať termín *modalités de contrôle*. *Modalités* je francúzske podstatné meno použité v množnom čísle, *contrôle* je tiež podstatné meno v jednom čísle. Spojenie sa prekladá ako *kontrolný mechanizmus*, jeho štruktúru teda tvorí prídavné meno a podstatné meno. Z vetnočlenských transpozícií sa najčastejšie vyskytovala zámena predmetu a podmetu, napríklad vo vetách: *Vymedzenie právomocí Únie sa spravuje zásadou prenesenia právomocí. Le principe d'attribution régit la délimitation des compétences de l'Union.*

Súhlasíme s Tomáškom, ktorý tvrdí, že „prekladateľský postup transpozície sa používa prednostne tam, kde pravidlá o tvorbe slov alebo o vetnej skladbe v CJ nedovoľujú použiť rovnaké slovnodruhové alebo vetnočlenské kategórie ako vo VJ. Ďalej tam, kde pravidlá CJ síce použitie tých istých slovnodruhových alebo vetnočlenských kategórií umožňujú, ale prekladateľ potrebuje tieto kategórie zmeniť“ (1998, 104).

Modulácia (*la modulation*) „est un changement de concept, de point de vue, à l'intérieur de la proposition, sans que le sens de celle-ci soit modifié; elle consiste à choisir d'autres symboles pour la même signification, ainsi à remplacer une négation par une affirmation, la partie par le tout, la vue directe par une métaphore, la cause par l'effet, la vue du dedans par la vue du dehors” [predstavuje zmenu konceptu, uhla pohľadu v rámci výpovede bez toho, aby sa zmenil jej význam; spočíva vo výbere iných symbolov pre rovnaký význam, napríklad nahradením negácie afirmáciou, časť sa nahradí celkom, priamy pohľad metaforou, príčina účinkom, pohľad zvnútra pohľadom zvonku] (Malblanc, 1968, 28).

„Modulácia je prirodzený prekladateľský postup, ktorý nefunguje len na úrovni termínov, ale najmä na úrovni rozsiahlejších prejavov právneho jazyka ako sú slovné spojenia, jazykové šablóny, ale aj celé vety alebo časti textu“ (Tomášek, 1998, 112). Aj keď sa analyzované texty (preklady) snažili čo najviac pridržiavať originálu a presne kopírovať jeho prostriedky a štylizáciu, nachádzame i niekoľko prípadov, keď došlo k modulácii,

konkrétne sú to prípady prekladu pasívnej vety aktívnou a prípady antonymického prekladu, ktorý Dekanová definuje ako zámenu kladnej výpovede zápornou a naopak (2008, 43).

Nakoniec ešte spomenieme postupy expanzie a redukcie ako produktívne prekladateľské postupy pri preklade terminológie EÚ. Vybrali sme si pomenovania, ako ich uvádza P. Newmark (1999, 90), avšak stretávame sa aj s ich synonymami multiverbizácia a univerbizácia, či kontrakcia.

Pri redukcii dochádza k vynechaniu slova alebo viacerých výrazov v preklade, expanzia je opakom.

Príklady redukcie v skúmanej vzorke textov:

- *les zones où s'opère une transition industrielle* = *regióny zasiahnuté zmenami v priemysle*
- *la ligne directrice* = *usmernenie*
- *la disposition législative* = *zákon*
- *prendre part au vote* = *hlasovať*
- *un pays ayant présenté une demande d'adhésion* = *žiadateľská krajina*

Príklady expanzie v skúmanej vzorke textov:

- *le principe d'attribution* = *zásada prenesenia právomocí*
- *le développement durable* = *trvalo udržateľný rozvoj*
- *legiférer* = *vykonávať zákonodarnú činnosť*
- *la concurrence* = *hospodárska súťaž*
- *la motion de censure* = *návrh na vyslovenie nedôvery*

Prekladateľský postup substitúcie sa v textoch realizoval iba okrajovo. Našli sme jeden prípad, keď francúzska veta bola nahradená slovenským znením: *Les juges et les avocats généraux sortants peuvent être nommés de nouveau. Ich funkčné obdobie je možné obnoviť.*

Záver

Naša výskumná činnosť v oblasti prekladu legislatívnych textov EÚ spočívala v systematickej extrakcii terminologických jednotiek v paralelných verziách, konkrétne v anglických, francúzskych a slovenských textoch. Na skúmanie dynamických javov v terminológii textov EÚ nahliadame prostredníctvom diachronického pohľadu, pretože ten býva často v podobných prácach opomínaný, napriek tomu, že nám môže ponúknuť komplexnejší pohľad na genézu a motiváciu vzniku terminológie danej vednej oblasti. Na základe skúmania terminológie EÚ na pozadí presne vytyčených vlastností môžeme konštatovať silnú internacionalizačnú tendenciu, ktorá súvisí nielen so súčasným stavom globalizácie, ale aj s nadnárodnosťou legislatívnych aktov EÚ. Touto prácou však skúmaná problematika nie je ani zďaleka vyčerpaná. Európska únia je živý organizmus a je veľmi pravdepodobné, že ešte bude musieť prijať množstvo termínov, ktoré budú označovať európske koncepty. Výskum v tejto oblasti je pomerne mladý a ponúka široké pole pôsobnosti. Výsledky našej práce

ponúkajú niekoľko riešení parciálnych prekladateľských problémov, avšak nenárokujú si na úplnosť. Prácou chceme taktiež upozorniť na neustálu potrebu konsolidovania terminológie EÚ.

*Tento článok odporúčala na publikovanie vo vedeckom časopise Mladá veda:
Mgr. Monika Šavelová, PhD.*

Použitá literatúra

1. BORÁKOVÁ, V., 2008. Nové stratégie pôsobenia Kancelárie Generálneho riaditeľstva EK pre preklad. In: . *Odborný preklad 3* [online]. Bratislava: AnaPress. ISBN 80-89137-46-6. s. 71-82. Dostupné z: <http://www.sspol.sk/files/op3.pdf>
2. DEKANOVA, E., 2009. *Kapitoly z teórie a didaktiky prekladu odborných textov*. Nitra: Univerzita Konštantína Filozofa. ISBN 978-80-8094-598-5.
3. HORECKÝ, J., 1956. *Základy slovenskej terminológie*. Bratislava: Slovenská akadémia vied.
4. KOPECKÝ, P., 2005. *K ekvivalentácii vybranej francúzskej politologickej a právnickej terminológie*. Bratislava: FSEV UK. ISBN 80-969264-0-3.
5. MALBLANC, A., 1968. *Stylistique comparée du français et de l'allemand. Essai de représentation linguistique comparée et étude de traduction*. Paris: Didier.
6. MASÁR, I., 1991. *Príručka slovenskej terminológie*. Bratislava: VEDA. ISBN 80-234-0341-5.
7. NEWMARK, P., 1999. *A Textbook of Translation*. 12. vyd. New York: Phoenix Elt. ISBN 0-13-912593-0.
8. POPOVIČ, A. et al., 1983. *Originál/preklad. Interpretačná terminológia*. Bratislava: Tatran.
9. ŠALING, S., M. IVANOVÁ-ŠALINGOVÁ a Z. MANÍKOVÁ, 2003. *Veľký slovník cudzích slov*. 3. vyd. Bratislava: Samo. ISBN 80-89123-02-3.
10. ŠKRLANTOVÁ, M., 2005. *Preklad právnych textov na národnej a nadnárodnej úrovni*. Bratislava: AnaPress. ISBN 80-89137-19-9.
11. TOMÁŠEK, M., 1998. *Překlad v právní praxi*. Praha: Linde. ISBN 80-7201-125-1.

Mladá veda

Young Science

ISSN 1339-3189